

Odkopne metode

Pri odkopu so **sledili rudnim slojem v horizontalni ali subhorizontalni legi** ter v celoti zapolnili rove z odpadnim materialom oziroma z nebituminozno kamnino.

Nato so prešli na **metodo zaruševanja krovnine** (kamniti bloki, ki so podpirali strop) in zapolnjevanja prostorov (izkopanih območij, ki so jih nato zapolnili z odpadnim materialom oziroma jalovino), pri čemer so jalovino uporabljali tudi kot podporo za streho. Z napredovanjem odkopa so se med plastmi dolomita ustvarile ogromne praznine, zato je bil strop pogosto podprt tudi s tramovi iz bukovega lesa, pridobljenega iz tamkajšnjih občinskih gozdov.

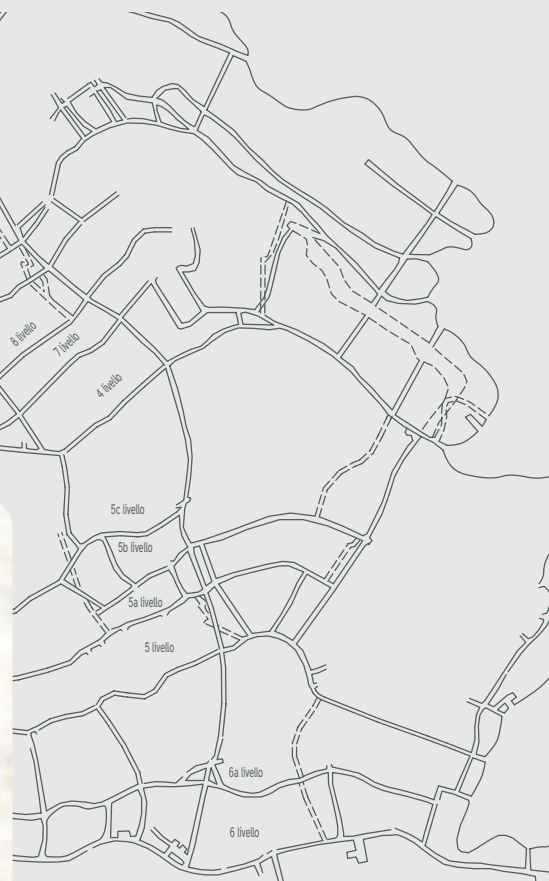
Intenzivna izraba v želji po izkoriščenju celotnega rudnega sloja, nizka varnost na delovišču, kjer se izvajajo rudarska dela, in dvanajsturne delovne izmene so bili vzrok za **številne nesreče**, tudi smrtne.

V dvajsetih letih so izvedli ukrepe za izboljšanje dostopa. Zgradili so tudi 64 metrov dolgo **jekleno visečo brv čez potok Resartico**, da bi zagotovili neposredno in varno povezavo med vhodi v rove in delavskimi bivališči; delovne izmene so postale 8-urne. Rušenje je potekalo z miniranjem, pri čemer so mine običajno razstrelili ob koncu izmene. Na delovišču, kjer so potekala rudarska dela, so ločevali izkopani material; uporabno kamnino so naložili na vozičke, jalovino (neuporabno kamnino) pa so uporabili za zasipavanje zadnjega dela delovišča.

Iz rudnika do destilacijskega obrata so material prenašali s pomočjo **tovorne žičnice**, ki se je razcepila na dva kraka, od katerih je bil eden dolg 800 metrov, drugi pa 3.600 metrov.

Jeklina viseča vrv s tremi rudarji v ospredju.

Meritve, opravljene v obdobju okoli leta 2000.